

'Maak mij maar lelijk voor een rol'

Door onze redacteur **Herien Wensink**

De 24-jarige acteur Mingus Dagelet moet nog afstuderen, maar speelt al bij Toneelgroep Amsterdam en het Nationale Toneel, in de series *Overspel* en *Divorce 2* en de films *Koning van Katoren* (2012) en *Mannenharten 2*.

Met ontbloom bovenlijf tiggert Mingus Dagelet (24) in de voorstelling *De Stille Kracht* af op Halina Reijn. Hij speelt de Indonesische verleider Addy, minnaar van Leonie van Oudijck (Reijn), de vrouw van de Hollandse regent. Zij is de blanke kolonisator en heerseres, maar hij heeft de macht. Zij wil hem, maar hij is vrij - voor haar tien anderen. Dagelet speelt Addy met precies de juiste combinatie van flegma en sensualiteit: een verleidelijk enigma.

De veelbelovende jonge acteur, zoon van Hans, broertje van Tatum en Charlie Chan, moet nog afstuderen van de Toneelacademie Maastricht, maar kon deze belangrijke rol bij Toneelgroep Amsterdam toevoegen aan een cv waar ook al het Nationale Toneel, series als *Overspel* en *Divorce 2* en de films *Koning van Katoren* (2012) en *Mannenharten 2* (2015) op staan. Eind dit jaar zal hij te zien zijn in de film *Een echte Vermeer*, over meester-vervalser Han van Meegeren. „Wat kan ik zeggen? Ik neem mijn vak heel serieus.”

Je studeert dit jaar af, en nu al speel je in grote publieksfilms en bij Toneelgroep Amsterdam, het belangrijkste gezelschap van Nederland.

„Mijn rol bij TA is een stage hè? Dat moet ik er wel bij zeggen. Maar ik kan niet ontkennen dat ik ambitieus ben. Spelen bij TA was altijd een stiekeme droom. Een tijdlang leek het me niet haalbaar, en dan probeer ik er niet op te hopen. Sinds ik als kind bijna werd gecast als Pietje Bell, bijna maar nét niet, pantser ik mezelf tegen teleurstellingen. Ik was tweede of derde keus, en dat vond ik zó erg, ik was zó enorm verdrietig - dat wil ik niet nog eens meemaken. Je moet niet te veel hopen of verwachten in dit vak, want afwijzing en teleurstelling horen erbij. Het is een harde wereld. Maar ja, het is geweldig om nu al bij zo'n topgezelschap te kunnen spelen.”

Je speelt met topacteurs: Gijs Scholten van Aschat, Halina Reijn. Wat doet dat met een beginnend speler?

„Zij kunnen razendsnel schakelen en het niveau is heel hoog. Halina daagt mij uit door steeds nét even iets anders te doen, iets wat mij opnieuw verrast. In het begin vond ik dat moeilijk, want ik hecht aan afspraken en ben niet zo goed in improviseren. Maar inmiddels durf ik in mijn spel meer te variëren, en verras ik haar ook. Dat houdt ons samenspel levendig, alsof het ook voor ons elke avond weer nieuw is. Mooi aan werken bij TA is ook: het is een supergeoliede machine, alles is er goed geregeld. Voor iemand zoals ik, een controlfreak die hecht aan structuur, is dat buitengewoon prettig.”

De rol van Addy - een sterk, dominant alfa-mannetje, sprak Dagelet erg aan. „De dominantie van Addy herken ik. Ik hou ervan om controle te hebben, om te leiden, want dan weet ik wat er gebeurt en gaat gebeuren. In dat opzicht ligt het personage van Addy in het verlengde van mijn karakter. In het spelen van dit soort personages ligt mijn kracht.”

Dat roept direct de vraag op waar dan je zwakte ligt.

„Als ik me laat leiden heb ik geen invloed op de situatie, en kan het dus ook misgaan. Dat vind ik eng. Maar het is voor mij, en voor mijn spel, belangrijk om kwetsbaar te durven zijn, dat zeggen docenten mij ook vaak: als acteur moet je het hele palet beheersen. En spelen wordt leuker als je op toneel kunt loslaten; ik zou intuïtiever en impulsiever willen zijn. In die zin was mijn andere stage, bij NTJong in de voorstelling *Summer of '96*, een grotere uitdaging. Daarin speelde ik een heel lieve, kwetsbare jongen. En achter de schermen was het veel meer een rommeltje, haha.

„Voordat ik naar de Toneelacademie ging, had ik al wat film- en tv-ervaring. Bij filmen is continuïteit heel belangrijk: handelingen die je in de ene take doet, moet je exact zo in de volgende take herhalen, anders kunnen ze zo'n scène niet snijden. Het is me één keer gebeurd dat ik die han-

delingen niet meer wist; het was te veel, en mijn kortetermijngeheugen is slecht. Dat was verschrikkelijk: ik kon die scène niet meer spelen. Dus daar ben ik als een razende op gaan hameren; ik heb mezelf een hele reeks trucs aangeleerd om dit te voorkomen. Tot ze op de Toneelacademie zeiden: 'Mingus, jij komt steeds op precies dezelfde manier op. Doe het nou eens anders.' Moest ik het allemaal weer afleren.”

Mingus Dagelet is de zoon van acteur Hans en altvioliste Esther Apituley. Zussen Tatum en Charlie Chan acteren ook, alle kinderen spelen een instrument: Mingus speelt piano en drums. In huis was het een komen en gaan van kunstenaars en musici, een voortdurend zoete inval, zei Charlie Chan in een interview met deze krant. „Het was bij ons nooit: om zes uur aan tafel. Elke dag liep anders.”

Is jouw behoefte aan controle en structuur een reactie op die vrolijke chaos in je jeugd?

„Nou, soms was het wel alsof ik Hans opvoedde, in plaats van andersom. Zei ik tegen hem: blijf nou eens rustig aan tafel zitten, en niet met je mond vol praten! Soms zou ik willen dat ik meer van zijn speelsheid en laissez-faire had geërfd. Maar het was niet alleen maar chaos hoor, door mijn moeder ben ik echt wel opgevoed. Zij is heel gedisciplineerd en streng, ook voor zichzelf als violiste. Mijn perfectionisme heb ik van haar.

„Als iets niet goed gaat, straf ik mezelf. Dan krijg ik met de zweep. Niet letterlijk! Maar ik kan lang boos zijn op mezelf, dan ben ik onrustig en

slaap slecht. Ik werk heel hard: ik doe bijvoorbeeld stemtrainingen, omdat ik ontevreden ben over mijn stem, die is nasaal en hees. Jacob Derwig, die heeft een jaloersmakend vertrouwenwekkende stem. Ik wil mijn Engels bijspijkeren, om auditie voor buitenlandse films te doen. In Engeland en Amerika is de markt groter waardoor er meer diversiteit is in rol-

len. In Nederland wordt in casting vaker een voor de hand liggende keuze gemaakt, dan een verrassende.

„Roem is buitenkant, niet een doel op zich, maar het kan helpen om mooie rollen te krijgen. Ik word nu nog vaak gevraagd voor het type ‘gladde mooi-boy’, maar kijk naar hoe veelzijdig een acteur als Johnny Depp kan zijn, onherkenbaar soms.

Dat wil ik ook: maak mij lelijk! Ik wil graag afzien voor een rol: een jaar keihard trainen bijvoorbeeld, zoals Marwan Kenzari voor *Wolf*. Die toewijding en die mate van transformatie, dat is de droom van elke acteur.”

Mannenhart 2 speelt nu in de bioscoop. De Stille Kracht is weer te zien in Amsterdam vanaf 20/1. Inl: tga.nl

